

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **Mgr. P. N.**, zast. Mgr. Luděk Šikolou, advokátem se sídlem AK Šíkola a partneři,s.r.o., Dvořákova 13, Brno, proti žalovanému: **autorizovaný inspektor Ing. Jiří Herrmann**, (původně autorizovaný inspektor Ing. Stanislav Goller DrSc., zemřelý dne 1.11.2011), za účasti osoby na řízení zúčastněné: MUDr. B. T., zastoupené Mgr. Robertem Kvasničkou, advokátem se sídlem AK Machytková, Sedláček,Vaca & spol., Dlouhá 16, Praha 1, o žalobě proti certifikátu autorizovaného inspektora Ing. Stanislava Gollera, DrSc., č.j. 0081/11 ze dne 30.7.2011, vydaného ke stavbě „Oprava stavby rodinného domu na parc. č. 3382 a 3383 k.ú. Modřany, Praha 4, ul. Ke Společ 9“,

t a k t o :

- I. **Certifikát autorizovaného inspektora Ing. Stanislava Gollera, DrSc., č.j. 0081/11 ze dne 30.7.2011 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení 15.520,-Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Luděka Šikoly, advokáta.**
- III. **Osoba na řízení zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze dne 16.11.2011 domáhá přezkoumání certifikátu autorizovaného inspektora k provedení stavby ve zkráceném stavebním řízení č.j. 0081/11, ze dne 30.7.2011, týkající se stavby „Oprava stavby rodinného domu na parc. č. 3382 a 3383 k.ú.Modřany, P 4, ul. K.S. 9“ (dále jen „stavba“), který byl vydán autorizovaným inspektorem na základě dohody se stavebníkem MUDr. B. T. (dále jen „stavebník“).

Žalobce v žalobě tvrdí (bod I.), že je vlastníkem sousedních pozemků parc.č. 3380/1, 3380/2 a a parc.č. 3381 v k.ú. Modřany a stavby čp. 1217 na pozemku č. parc.3380/2. Dne 31.5.2010 bylo vydáno Úřadem městské části Praha 12, odborem výstavby (dále jen „stavební úřad“) pod č.j. VYST/39655/2009/Dr. rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení pro stavbu rodinného domu s 1 bytovou jednotkou o dvou nadzemních podlažích a podkrovím, se dvěma lékařskými ordinacemi na pozemcích parc.č. 3382 a 3383 v k.ú. Modřany, žalobce byl účastníkem tohoto řízení a k odvolání žalobce bylo toto rozhodnutí zrušeno Magistrátem hl.m. Prahy rozhodnutím ze dne 21.10.2010 sp.zn. S- MHMP 656997/2010/OST/Je/Hn. V odůvodnění tohoto rozhodnutí Magistrát hl.m. Prahy (dále jen „Magistrát“) vytkl stavebnímu úřadu řadu pochybení, zejména nedodržení podmínek pro umísťování staveb stanovených vyhl. č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (dále jen „vyhl. OTPP“), jedná se o nedodržení odstupových vzdáleností nebo nedodržení nejvýše přípustné míry zastavěnosti pozemku. Následně dne 8.8. 2011 bylo řízení před stavebním úřadem zastaveno usnesením, které nabylo právní moci až 8.9.2011.

Dne 9.8.2011 žalobce obdržel přípis žalovaného (autorizovaného inspektora) nazvaný „Oznámení o rozhodnutí vydat certifikát autorizovaným inspektorem podle § 117 stavebního zákona č. 183/2006Sb. na stavbu RODINNÉHO DOMU K.S. 9, P. 4, včetně inženýrských sítí a provozních souborů se stavbou souvisejících“ a žalobce jím byl vyzván, aby se vyjádřil k tvrzení, že *„veškeré námitky účastníků řízení byly převážně vyřešeny v rámci územního řízení“* a aby konkretizoval výši újmy, která žalobci plánovanou výstavbou vznikne. K výzvě nebyly připojeny žádné přílohy. Žalobce podal žalovanému námitky proti vydání certifikátu, a to jednak ze dne 22.8.2011 a v rozšířené verzi ze dne 30.8.2011, obsahem byl nesouhlas se samotným stavebním záměrem i s vydáním certifikátu, zejména namítal, že pro stavbu nebylo vydáno platné územní rozhodnutí, nebyly vypořádány námitky žalobce vznesené ve spojeném územním a stavebním řízení.

Dne 3.10.2011 byl žalobce osobně nahlížen do spisu týkajícího se předmětné stavby na stavebním úřadě a při tom mu bylo sděleno, že byl žalovaným vydán certifikát autorizovaného inspektora na opravu rodinného domu K.S. 9, bylo mu ale odmítnuto poskytnout kopii a žalobce se s vydaným certifikátem seznámil až při dalším jednání na stavebním úřadu dne 10.10.2011, kdy zjistil, že napadený certifikát byl vydán 30.7.2011.

Ohledně povahy certifikátu autorizovaného inspektora (bod II.) žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu s tím, že jde o akt, za splnění podmínky oznámení certifikátu stavebnímu úřadu, způsobilý zasáhnout veřejná subjektivní práva žalobce a je k žalobě přezkoumatelný ve správním soudnictví. Vzhledem k tomu, že mu certifikát doručen nebyl, lhůtu k podání žaloby odvozuje od okamžiku, kdy se s ním mohl seznámit tj. ode dne 10.10.2011.

Svoji aktivní legitimaci a účastenství ve zkráceném stavebním řízení (bod III.) žalobce odvozuje z ust. § 109 odst. 1 písm.e) zákona č. 183/2006 Sb. (dále jen „stavební zákon“), neboť je vlastníkem bezprostředně sousedícího pozemku s pozemkem, na němž má být prováděna „oprava rodinného domu“, byl rovněž účastníkem spojeného územního a stavebního řízení týkajícího se daného stavebního záměru vedeného stavebním úřadem a Magistrátem. Bylo proto podle žalobce pro vydání certifikátu potřebné obstatat vyjádření žalobce jako účastníka řízení a postupovat podle ust. § 117, zejm. odst. 4 stavebního zákona. Žalovaný si ovšem vyjádření žalobce před vydáním napadeného certifikátu nevyžádal a vznesené námitky s ním neprojednal, výsledek projednání nepřipojil k certifikátu ani se neobrátil na příslušný stavební úřad, ale kontaktoval žalobce až 9.8.2011, tedy poté, co byl již certifikát 30.7.2011 vydán. Postupem žalovaného byl tak žalobce zkrácen na svých právech a je legitimován k podání žaloby.

Žalobce dále namítá nezákonný postup žalovaného (bod IV.), který spatřuje:

Za 1. v tom, že si žalovaný nevyžádal jeho vyjádření, tedy postupoval v rozporu s ust. § 117 stavebního zákona i v rozporu s § 10 odst. 2 písm.c) vyhl. č. 526/2006Sb., neboť k certifikátu nejsou připojena vyjádření osob ani protokol o výsledku projednávání a vypořádání námitek žádné přílohy neobsahuje. Nebyly proto splněny podmínky pro vydání certifikátu. Autorizovaný inspektor přitom pouze uvedl, že vyjádření dotčených osob nebylo vyžadováno, neboť nejsou dotčena jejich vlastnická práva a že jejich námítka byl řešeny a vypořádány v rozhodnutí Magistrátu, a že námítka podal žalobce a že byly účastníci stavebního řízení osloveni dopisem s žádostí o formulaci újmy. Žalovaný tím připustil, že žalobce měl v předchozím stavebním řízení námítka proti záměru, ale nepokusil se je vypořádat ani je nepředal stavebnímu úřadu (k tomu odkazuje na rozhodnutí Magistrátu vydané o jeho odvolání a tam uvedená pochybení s tím, že námítka žalobce jím nebyl vypořádávány, ale přezkoumávány a řízení následně zastaveno pro zpětvzetí návrhu stavebníkem, a tedy neexistuje žádné platné rozhodnutí, jímž by byly jeho námítka vypořádány).

Za 2. nezákonnost spočívá v absenci pravomocného územního rozhodnutí. K tomu odkazuje na spojené územní a stavební řízení vedené stavebním úřadem a Magistrátem ve věci téže stavby, ukončené usnesením stavebního úřadu o zastavení řízení ze dne 8.8.2011 a dodává, že dle informací stavebního úřadu nebyla žádná nová či upravená žádost o vydání územního rozhodnutí podána. Záměr formálně nazvaný „oprava rodinného domu“ je stavbou ve smyslu stavebního zákona, je proto nutné územní rozhodnutí, pokud nepostačí územní souhlas či ohlášení stavby. Tyto podmínky ale stavba podle projektu nespĺňuje. K napadenému certifikátu, který byl oznámen žalobci, nebyla připojena žádná projektová dokumentace, z díkce samotného certifikátu plyne, že ověřovaná projektová dokumentace je totožná s dokumentací projednávanou dříve v územním a stavebním řízení (i dle oznámení z 30.7.2011) a tomu svědčí i stav na staveništi, kdy je zřejmé, že se jedná o novou stavbu, nikoli opravu stávajícího domu, který byl kompletně odstraněn. Demolice stávající stavby je stvrzena i napadeným certifikátem, a k nové stavbě je nutné územní rozhodnutí, které dosud nebylo vydáno. Postup autorizovaného inspektora tak byl v rozporu s ust. §117 odst. 3 ve spojení s ust. § 111 odst. 1 písm.a) stavebního zákona.

Za 3. žalobce napadá rozpor záměru popsaného v napadeném certifikátu a v projektové dokumentaci, kdy certifikát zní na „Opravu stavby rodinného domu“, nejedná se však o opravu, ale o výstavbu nové stavby po odstranění původní.

Za 4. žalobce tvrdí, že zde byla v době vydání certifikátu překážka litispendence (§ 48 odst. 1 správního řádu), neboť certifikát je vydáván v rámci zkráceného stavebního řízení, byl v daném případě vydán 30.7.2011, oznámen stavebnímu úřadu 30.8.2011, usnesení o zastavení územního a stavebního řízení v téže věci bylo vydáno až 8.8.2011 a nabylo právní moci až 8.9.2011.

Za 5. žalobce vznáší věcné námítka proti stavebnímu záměru a projektové dokumentaci s tím, že je podával již v územním a stavebním řízení a rovněž zaslal žalovanému dopisem z 30.8.2011. Žalobce konkrétně tvrdí, že umístěním stavby došlo:

- k překročení povolené míry zastavěnosti pozemku (i) v rozporu s ust. § 90 písm.c) stavebního zákona a s čl. 50 odst. 12 vyhl. OTTP, kdy pro uvedený záměr byla povolena výjimka, podle které plocha zastavěnosti může činit max. 75%/oproti 30% stanoveným vyhl. OTTP/, a tedy být dvojnásobná, stavebník ani tuto pak nedodržel (podle projektu má být zastavěna plocha ještě větší, jak uvedl Magistrát v rozhodnutí o odvolání – dle výpočtu činí 85,24%),

- k zásahu do chráněné zeleně(ii) v rozporu s ust. § 90 písm.a) stavebního zákona, kdy podle výkresu č. 31 platného Územního plánu sídelního útvaru hl.m. Prahy jde o území se zvýšenou ochranou zeleně, minimálně podzemní část stavby bude prováděna na celé ploše pozemku a bude tak odstraněna veškerá zeleň z pozemku,

-k nedodržení odstupových vzdáleností(iii) dle čl. 8 vyhl. OTHP, a to 7m mezi rodinnými domy(nadzemními částmi) a odstupy musí umožnit údržbu staveb a užívání prostoru mezi stavbami, to se týká i pozemních částí, kdy umístěním stavby až na hranu sousedního pozemku je toto znemožněno (k tomu odkazuje na rozhodnutí Magistrátu o odvolání s tím, že i s udělenou výjimkou není dodržena 6,5m vzdálenost od domu 1629.).

-k snížení míry oslunění sousední nemovitosti(iv)ve smyslu čl. 8 odst. 1 vyhl. OTHP, kdy žalobce tvrdí, že dojde k snížení pohody bydlení-snížení oslunění jeho pozemku a stavby, předložená studie neprokazuje, že na jeho nemovitost bude pronikat dostatek světla a výstavbou nebude narušena pohoda bydlení, která je snížena hlukem z klimatizace umístěné v ordinacích, z projektu není zřejmé, kde budou vnější části vzduchotechniky umístěny,

- k vsakování vody-hydrologické poměry (v) dle § 90 písm.c) stavebního zákona, které není uspokojivě řešeno, stavba je na 100% pozemku, není zde prostor pro vsakování dešťových vod, není proveden průkazný hydrogeologický průzkum, včetně posouzení možného vlivu stavby na množství vody ve studni žalobce (k tomu opět odkazuje na závěry Magistrátu v rozhodnutí o odvolání),

- k nevyhovujícímu řešení velikosti parkovacích míst, jímky na odpad (vi), obojí je malých rozměrů, nevyhovující předpisům (normám),

- k zásahu do sousední stavby a pozemku(vii), kdy v dokumentaci není nijak řešené, jak bude zajištěn sousední pozemek ve vlastnictví žalobce po dobu provádění stavebních prací (čl 4 odst. 1, čl. 14 odst. 1 vyhl.OTHP, § 76 odst. 2 stavebního zákona), včetně vyloučení zásahu do stavby žalobce pracemi na hraně jeho pozemku atd.

Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby soud napadený certifikát zrušil. Následným podáním ze dne 25.11.2011 a 9.12.2011 doplnil žalobce žalobu o přílohy, jichž se dovolává a o další podklady k současně podanému návrhu na předběžné opatření nebo přiznání odkladného účinku žalobě.

Žalobcem označený žalovaný se k návrhu nemohl vyjádřit, neboť soudu bylo sděleno dne 12.12.2011, že autorizovaný inspektor, který napadený certifikát vydal (a který měl současně na stavbě provádět stavební dozor) dne 1.11.2011, tj. ještě před podáním žaloby, zemřel; tato skutečnost byla ověřena dle registru autorizovaných inspektorů, v němž již označený žalovaný nebyl uveden.

Podle právní úpravy institutu autorizovaného inspektora a soudní judikatury k této úpravě (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 63/2010-111, rozsudek 2 As 37/2011-81, uveřejněný pod č. 2369/2011 Sb. NSS) certifikát autorizovaného inspektora oznámený stavebnímu úřadu dle § 117 odst. 1 stavebního zákona představuje výsledek činnosti správního orgánu, a tedy správní akt přezkoumatelný ve správním soudnictví, a autorizovaný inspektor vystupuje jako správní úřad. V právní úpravě však absentuje určení, kdo pro případ úmrtí autorizovaného inspektora nastupuje na jeho místo v postavení žalovaného, či zmocnění jiného orgánu státní správy určit jeho nástupce. Ve smyslu ust. § 69 s.ř.s. tak nebyl výslovně stanoven (určen) správní orgán, na něhož by po zemřelém autorizovaném inspektorovi, který vystupuje jako správní úřad, jeho pravomoc přešla ze

zákona, zákon ani nestanoví mechanismus, jakým by v takovém případě byl nástupce zemřelého autorizovaného inspektora určen.

K výzvě soudu ze dne 12.12.2011 se žalobce podáním doručeným dne 28.12.2011 vyjádřil k právní otázce „nástupnictví“ resp. přechodu pravomoci po zemřelém autorizovaném inspektorovi tak, že alternativně by v postavení žalovaného mohl vystupovat:

- Ministerstvo pro místní rozvoj, jako ústřední správní úřad, s odkazem na ust. § 11 odst. 1, § 12 odst. 1 a § 151 stavebního zákona, které vykonává dozor nad činností autorizovaných inspektorů a je odpovědné za vyřešení koncepčních otázek, dále pak s odkazem na analogii při řešení právního nástupnictví okresních úřadů ohledně „zbytkové působnosti“,

- nebo Ministr pro místní rozvoj, který dle § 143 a §144 stavebního zákona jmenuje a odvolává autorizované inspektory a je tedy přímým nadřízeným,

- nebo Úřad městské části Praha 12, odbor výstavby, s odkazem na analogii dle § 13 odst. 3 stavebního zákona, neboť autorizovaný inspektor ve zkráceném stavebním řízení vykonává činnost stavebního úřadu a jemu je také vydání certifikátu povinně oznámeno a tento úřad vydané certifikáty eviduje, je příslušný k provádění kontrolních prohlídek stavby a přijetí opatření,

- anebo Česká republika (jednající prostřednictvím Ministerstva pro místní rozvoj), kdy řízení nemůže být zastaveno z důvodu zániku žalovaného správního orgánu, a to již z důvodu efektivní ochrany práv a práva na spravedlivý proces. Pakliže stát neošetřil právní úpravou, kdo má být procesním nástupcem autorizovaného inspektora, na něhož přenesl část výkonu státní správy, v případě jeho úmrtí, nemůže se zprostit odpovědnosti.

Souhrnně žalobce zdůraznil, že nedostatky v právní úpravě nemohou jít k tíži žalobce.

K výzvě soudu usnesením ze dne 9.1.2012 č.j. 10 A 350/2011-54 k této otázce stavebník (který se přihlásil do řízení dne 13.12.2011 jako osoba na řízení zúčastněná) sdělil, podáním doručeným soudu 25.1.2012, že uzavře smlouvu s autorizovaným inspektorem, který bude připraven vystupovat v řízení na straně žalovaného a soud bude o tomto informovat bez zbytečného odkladu po jejím uzavření. Vzhledem k specifické situaci předpokládá, že by k uzavření smlouvy mohlo dojít ve lhůtě 30 dnů. Uvedený postup soud volil vzhledem k tomu, že certifikát autorizovaného inspektora, který je žalobou napaden, byl vydán ve prospěch stavebníka, nyní osoby na řízení zúčastněné MUDr. B.T. a vztah mezi tímto stavebníkem a autorizovaným inspektorem je založen smlouvou (§ 117 odst. 1, § 146 a § 149 stavebního zákona) a dle § 144 odst. 1 písm. a) stavebního zákona funkce autorizovaného inspektora zaniká smrtí nebo prohlášením za mrtvého (nehledě na zvláštnost procesního postavení autorizovaného inspektora jako sui generis správního orgánu, resp. fyzické osoby, která při splnění zákonných podmínek je zákonem nadána vést zkrácené stavební řízení). Soud dospěl k závěru, že předtím, než sám autoritativně rozhodne o tom, s kým bude nadále jednat ve věci na straně žalovaného, musí umožnit stavebníku (osobě zúčastněné na řízení) využít právo, aby si dohodou opět zvolil jiného autorizovaného inspektora, který bude napadené rozhodnutí–certifikát–před soudem v postavení žalovaného hájit, když obdobně by tomu bylo v případě, že by autorizovaný inspektor zemřel v době po uzavření smlouvy se stavebníkem, ale před vydáním certifikátu, resp. jeho oznámením stavebnímu úřadu (pokud by stavebník v takovém případě nezměnil svůj záměr, a nepožádal pak o vydání stavebního povolení stavební úřad).

Soud současně s výzvou o předložení správních spisů dal i možnost Úřadu Městské části Praha 12 (dále též jen „příslušný stavební úřad“) a Magistrátu hl.m. Prahy, aby se

vyjádřili i k právní otázce, na koho přechází pravomoc (popř. kdo je procesním nástupcem) v případě úmrtí autorizovaného inspektora. Příslušný stavební úřad odkázal na ust. § 144 odst. 1 stavebního zákona, Magistrát hl.m. Prahy se k této právní otázce nevyjádřil.

Podáním ze dne 28.3.2012 stavebník podal návrh soudu na záměnu účastníka řízení na straně žalované s tím, že se mu podařilo dohodnout s autorizovaným inspektorem, který by byl připraven uzavřít smlouvu se stavebníkem a vystupovat na místo zemřelého autorizovaného inspektora, a to s Ing. Jiřím Herrmannem; jmenovaný by měl v nejbližších dnech kontaktovat soud. Stavebník navrhl, aby soud rozhodl o tom, že v řízení na straně žalovaného bude namísto zemřelého autorizovaného inspektora pokračováno s autorizovaným inspektorem Ing. Jiřím Herrmannem.

Podáním, doručeným soudu dne 29.3.2012, autorizovaný inspektor Ing. Jiří Herrmann soudu sdělil, že na základě uzavřené smlouvy dne 23.3.2012 se stavebníkem MUDr. T. bude v řízení o zrušení certifikátu autorizovaného inspektora č.j. 0081/11, vydaného zemřelým autorizovaným inspektorem Ing. Stanislavem Gollerem, DrSc, vystupovat na straně žalovaného na místo zemřelého. Dále sdělil, že dopisem ze dne 26.3.2012 vzal stavebník zpět „Oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem“ na stavbu „Oprava stavby rodinného domu na parc. č. 3382 a 3383 k.ú.Modřany, P 4, ul. K.S. 9“, které podal dne 30.8.2011 odboru výstavby Úřadu městské části Praha 12. Tím odpadl důvod existence certifikátu č.j. 0081/11 na „Opravu stavby rodinného domu na parc. č. 3382 a 3383 k.ú.Modřany, P.4, ul. K.S. 9“ vydaného dne 30.7.2011 autorizovaným inspektorem Ing. Stanislavem Gollerem, DrSc, zemřelým dne 1.11.2011. S ohledem na výše uvedené vyslovil souhlas se zrušením certifikátu autorizovaného inspektora, který je předmětem tohoto řízení.

Městský soud v Praze výrokem pod bodem I. usnesení ze dne 30.3.2012 č.j. 10A 350/2011-103 proto rozhodl, že na místo žalovaného autorizovaného inspektora Ing. Stanislava Gollera, zemř. 1.11.2011 bude v řízení dále jednat s Ing. Jiřím Herrmannem, autorizovaným inspektorem s evid. č. 0037, který bude vystupovat jako žalovaný na místo zemřelého. Soud, při absenci právní úpravy, jak shora uvedeno, shledal tento postup možným. Dle právní úpravy stavebního zákona a judikatury soudů shora uvedené představuje certifikát autorizovaného inspektora oznámený stavebnímu úřadu dle § 117 odst. 1 stavebního zákona výsledek činnosti správního orgánu, a tedy správní akt přezkoumatelný ve správním soudnictví, a autorizovaný inspektor vystupuje jako žalovaný (správní úřad). Autorizovaný inspektor je stavebním zákonem nadán vykonávat činnost, která jinak přísluší věcně a místně příslušnému stavebnímu úřadu (jak konečně poukázal i žalobce), a to v případech splnění zákonem stanovených podmínek dle ust. § 117 stavebního zákona. Pravomoc autorizovaného inspektora provést zkrácené stavební řízení a vydat certifikát obecně zakotvená zákonem je dle § 117 odst. 1 stavebního zákona je pro konkrétní stavbu aktivizována smlouvou se stavebníkem, proto soud postupoval jak je uvedeno předně ve výzvě z 9.1.2012. Podle stavebního zákona jde o zkrácené stavební řízení u staveb způsobilých pro toto řízení, kde je předpoklad bezkonfliktního stavebního řízení. Povinností autorizovaného inspektora (§ 117 odst. 3 stavebního zákona) je jednak ověření dokumentace ke stavbě a připojených podkladů, jak to jinak činí stavební úřad, dle § 111 odst. 1 a 2 (soulad s rozhodnutím o umístění stavby, územně plánovací dokumentací, s ostatními právními předpisy a technickými normami, zda je zpracována odpovědnou osobou a pod.), jednak musí autorizovaný inspektor v tomto řízení dodržet i předepsaný procesní postup, mj. ověřit, zda stavebníkem byla doložena předepsaná závazná stanoviska a vyjádření dotčených orgánů státní správy a osob, které by byly účastníky stavebního řízení (§ 109). Nejsou-li všechna tato vyjádření souhlasná je povinností autorizovaného inspektora

(obdobně jako stavebního úřadu) posoudit uplatněné námitky (§ 117 odst. 4) a projednat je s osobami, které je uplatnily. Způsob vypořádání námitek a závěry, popř. podklady, z nichž vycházel, připojí k certifikátu. Avšak nepodaří-li se mu při vypořádání námitek odstranit rozpory mezi osobami, které by jinak byly účastníky řízení, předloží jejich vyjádření spolu s projektovou dokumentací a závaznými stanovisky dotčených orgánů stavebnímu úřadu. Stavebnímu úřadu pak přísluší vypořádání námitek podle § 114 stavebního zákona, nebo usnesením rozhodnout o námitkách ve své působnosti anebo usnesením rozhodnout o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení. Postup autorizovaného inspektora ve zkráceném stavebním řízení je dle uvedené právní úpravy provázán se stavebním úřadem, jinak věcně a místně příslušným pro povolení konkrétní stavby, a to nejen následně, kdy se tomuto stavebnímu úřadu vydání certifikátu oznamuje a předává se mu dokumentace spolu s vydaným certifikátem a s návrhem kontrolních prohlídek, které již vykonává stavební úřad (tzn. nejen z důvodů evidenčních), ale i v průběhu zkráceného stavebního řízení před vydáním certifikátu v případě, kdy se autorizovanému inspektorovi nepodaří při vypořádání námitek odstranit rozpory. V takovém případě stavební zákon stanoví, že do zkráceného stavebního řízení „vstupuje“ stavební úřad, a v rámci tohoto řízení zajistí vypořádání námitek podle § 114 stavebního zákona nebo i usnesením rozhoduje o námitkách ve své působnosti (§ 117 odst. 4, věta druhá). Věcně a místně příslušný stavební úřad tím i participuje na procesu zkráceného stavebního řízení před vydáním certifikátu, zkrácené stavební řízení usnesením o nezpůsobilosti stavby pro takové zkrácené řízení fakticky i ukončí; následně musí proběhnout ohledně takové stavby stavební řízení před stavebním úřadem. Soud proto z hlediska věcného i procesního shledal obecně nejvhodnějším, aby v řízení o žalobě proti certifikátu autorizovaného inspektora na místo žalovaného zemřelého autorizovaného inspektora nastoupil autorizovaný inspektor opět smluvně aktivizovaný stavebníkem, a proto akceptoval návrh na záměnu účastníka řízení na straně žalovaného. (Jen pro úplnost soud dodává, že v případě nečinnosti stavebníka, by soud autoritativně určil s kým bude jako s žalovaným jednat a nejvhodnější z navrhovaných variant žalobce se soudu jeví určení příslušného stavebního úřadu i z důvodů předně uvedených).

Vzhledem ke sdělení žalovaného z 29.3.2012 soud již nerozhodoval o dalším třetím návrhu na prodloužení lhůty k zajištění stavební jámy podaném dne 11.4.2012, soud pak věc zařadil k přednostnímu projednání dle ust. § 56 s.ř.s.

Ze soudem vyžádané spisové dokumentace vedené k vydanému certifikátu, oznámenému dne 30.8.2011 stavebnímu úřadu, ze správního spisu Magistrátu týkajícího se dříve vedeného územního a stavebního řízení k předmětné stavbě a z příloh žalobce doložených k žalobě vyplývají pro rozhodnutí soudu následující rozhodné skutečnosti:

Vydání napadeného certifikátu předcházelo ohledně záměru stavby rodinného domu na základě dokumentace pro provedení stavby řízení o umístění stavby a o vydání stavebního povolení, vedené k žádosti stavebníka ze dne 4.12.2009 a doplněné dne 31.3.2010, jehož byl žalobce účastníkem. V tomto řízení bylo vydáno stavebním úřadem rozhodnutí ze dne 31.5.2010 č.j. VYST/39655/2009/Dr. o umístění stavby a stavební povolení. Žalobce jako účastník tohoto řízení uplatnil námitky v bodech 1 až 29; námitky pod body 1 až 27 byly zamítnuty, vyhověno bylo námitkám v bodě 28 a 29, které se týkaly narušení statiky plotu a domu č.p. 1217.

K odvolání žalobce bylo toto rozhodnutí zrušeno Magistrátem hl.m. Prahy rozhodnutím ze dne 21.10.2010 sp.zn. S- MHMP 656997/2010/OST/Je/Hn. Podle odůvodnění tohoto rozhodnutí byl shledán rozpor s ust. § 78 odst. 1 stavebního zákona, kdy vzhledem k povoleným výjimkám z obecných technických požadavků na výstavbu stanovených vyhl.

OTPP napadeným přezkumným řízením nelze mít podmínky v území za jednoznačné, a tedy není splněn předpoklad pro společné území a stavební řízení. Dále byl shledán rozpor projektové dokumentace s požadavky vyhl. OTPP na řešení dopravy v klidu, absence určení účelu užívání místnosti v podkroví a informací o rozsahu a stavu staveniště v projektové dokumentaci. Ve vazbě na rozpory s povolenými výjimkami z vyhl. OTPP a nejednoznačnost odstupových vzdáleností od sousedních staveb Magistrát vytkl chybně stanovené podmínky pro umístění stavby. Bylo shledáno, že stavba je navržena až na hranici se všemi sousedními pozemky, aniž jsou vyznačeny v projektové dokumentaci odstupové vzdálenosti vůči stavbám na sousedních pozemcích a specifikován účel užívání těchto staveb, zda jde o samostatné stavby plnící doplňkovou funkci nebo část propojenou s domem na sousedním pozemku, nejsou správně označena jednotlivá podlaží v navrhovaném RD, navrhovaná stavba pak nesplňuje ani povolené výjimky z vyhl. OTPP z čl. 8 odst. 3 a čl. 50 odst. 12 písm.a)(tj. povolenou výjimku 75% zastavěnosti plochy pozemku, která činí dle výpočtu 85,24%), nebylo prokázáno splnění podmínek dle čl. 23 odst. 2 a čl. 24 OTPP (osvětlení a oslunění) ve vztahu k bytům a pobytovým místnostem sousedních staveb, nebyl doložen hydrogeologický průzkum /tím i vliv na okolní studny/(viz dále odůvodnění uvedeného rozhodnutí). Toto rozhodnutí nabylo právní moci 15.11.2010.

Následně byl stavebník výzvou stavebního úřadu z 10.2.2011 vyzván k doplnění chybějících podkladů a řízení přerušeno na 180 dní, stavebník pak svojí žádost vzal zpět 28.7.2011 a řízení před stavebním úřadem bylo zastaveno usnesením z 8.8.2011, které nabylo právní moci až 8.9.2011.

Dle spisové složky stavebního úřadu pod sp.zn. OVY 28932/2011 napadený certifikát autorizovaného inspektora nese datum 30.7.2011, stvrzuje se jím, že autorizovaný inspektor posoudil projektovou dokumentaci a připojené podklady pro stavbu „Oprava stavby rodinného domu...“ a že stavba může být provedena. Tvrdí se v něm, že jde o opravu stavby rodinného domu z důvodů končící životnosti některých konstrukčních prvků a dále pak vyžaduje nezbytné úpravy dispozičního řešení, navržena je částečná demolice objektu, řešená samostatně v projektové dokumentaci, hovoří se zde o přestavbě domu, odkazuje se na projektové řešení i stran posouzení hydrogeolog. poměrů z dubna 2011, studii vlivu stavby na okolní objekty bydlení (tyto nejsou součástí dokumentace). Údaje o „opravě“ a částečné demolici neodpovídají připojené projektové dokumentaci potvrzené autorizovaným inspektorem. Podle dokumentace k provedení stavby ověřené autorizovaným inspektorem (Projektová dokumentace, stupeň DUR+DSP z 11 a 12/2009, konkrétně např. Technická zpráva, F.1.2. STATIKA) je nesporné, že nejde o opravu stávajícího původního domu, ale o novostavbu rodinného domu po demolici původního objektu, který nevyhovuje. V certifikátu se uvádí, že „Vyjádření dotčených osob nebylo požadováno, neb nejsou dotčeny jejich vlastnická práva na jimi držných nemovitostech. Jejich připomínky byly řešeny v rámci „Rozhodnutí“ Magistrátu hl.m. Prahy-odbor stavební“ Dále se uvádí, že námitky podal odvolatel Mgr.P. N., a že byli účastníci osloveni dopisem s žádostí o formulaci újm.

Smlouva mezi stavebníkem a autorizovaným inspektorem byla uzavřena dne 4.7.2011. Stavebnímu úřadu bylo Oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem podáno 30.8.2011 pod. č.j. 28932/11, poté, co autorizovaný inspektor přípisem ze dne 30.7.2011 adresovaným žalobci oznámil, že byl požádán o zpracování certifikátu na uvedenou stavbu, námitky, že byly vyřešeny v rámci územního řízení a aby se do 14 dnů vyjádřil k újmě, která mu vzniká. Žalobce podal námitky proti vydání certifikátu, na něž autorizovaný inspektor reagoval 30.8.2011 /doručeno zástupci žalobce 1.9.2011/ tím, že územní rozhodnutí není na hotovou stavbu třeba, jde o zastavěné území a námitky považuje za nedorozumění, odkazuje se zde na § 104 odst. 2 písm.n) stavebního zákona řešící stavební úpravy pro změny užívání části stavby s fotodokumentací původního objektu RD. Žalobce

dne 2.9.2011 opět podal námitky proti vydání certifikátu vůči autorizovanému inspektorovi, a to v reakci na jeho přípis z 30.8.2011, a současně je zaslal stavebnímu úřadu(doručeny stavebnímu úřadu 6.9.2011).

Z podkladů dále plyne, že žalobce s odvoláním na to, že mu bylo dne 3.10.2011 sděleno pracovníkem stavebního úřadu, že certifikát byl vydán, ale bylo mu odmítnuto sdělit další informace, požádal podáním ze dne 4.10.2011, doručeným stavebnímu úřadu 5.10.2011, evidovaným pod č.j. 33274/2011 o sdělení informací o vydaném certifikátu a jeho obsahu. Na to mu dle záznamu na této listině byla dne 10.10.2011 poskytnuta kopie certifikátu.

Z následně evidovaného postupu stavebního úřadu plyne, že stavba byla zahájena 11.10.2011, dle zjištění v protokolu z kontrolní prohlídky z 25.11.2011, na základě certifikátu autorizovaného inspektora ze dne 30.7.2011. Skutečnost, že nejde o opravy stávající stavby, ale o novostavbu potvrzuje i fotodokumentace a protokoly založené ve spise stavebního úřadu Městské části Praha 12, složce vedené pod č.j. OVY/34808/2011/Fu a OVY 35315/2011/Fu, dokladující kontrolní prohlídky na stavbě prováděné v rámci státního dozoru odboru výstavby, počínaje podnětem žalobce ze dne 24.10.2011, včetně žádosti o okamžité zastavení stavby ze dne 9.12.2011 a protokolů z 14.12. a 19.12.2011.(Skutečnost, že záměrem stavebníka bylo zhotovení novostavby a nikoli provedení opravy původní stavby, vyplývá i např. z rozhodnutí o povolení výjimky ze dne 9.11.2009 č.j. VYST/32051/2009/Ks, jímž byla povolena výjimka z čl. 8 odst. 3 OTPP k umístění novostavby RD ve vzdálenosti 6,5m od sousedního RD čp.1629).

Městský soud v Praze předně přisvědčil tvrzení žalobce, že žaloba byla podána včas, neboť žalobce byl se skutečností, že napadený certifikát byl již vydán a s jeho obsahem seznámen fakticky až 10.10.2011, kdy mu byla poskytnuta jeho kopie. Do té doby z korespondence mezi ním a autorizovaným inspektorem nelze usuzovat na to, že by již s určitostí věděl o vydání certifikátu, datovaném již dne 30.7.2011, když byl současně vyhotoven též den autorizovaným inspektorem vůči žalobci první úkon a avizováno mu toliko, že o vydání certifikátu byl autorizovaný inspektor požádán stavebníkem a žalobce vyzván k sdělení újmy. Ani z následné korespondence ohledně námitek uplatněných proti vydání certifikátu žalobcem, kdy dne 30.8.2011 byl certifikát oznámen stavebnímu úřadu, žalobci též den byla datována odpověď na jeho námitky, doručená mu 1.9.2011, nelze usuzovat na vědomost žalobce o vydání certifikátu a jeho obsahu, ani že na základě něho došlo k oznámení stavby stavebnímu úřadu. Soud proto vycházel při hodnocení včasnosti podání žaloby z právního názoru vyjádřeného v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2009 č.j. 2As 25/2007-118 (č. 1838/2009 Sb.NSS) a dospěl k závěru, že žalobci počala běžet lhůta k podání žaloby ode dne 10.10.2011, kdy mu byla poskytnuta kopie certifikátu stavebním úřadem.

Meritornímu projednání věci podle soudu nebrání ani informace ze sdělení žalovaného, že bylo „Oznámení o vydání certifikátu podané stavebnímu úřadu 30.8.2001 vzato zpět dne 26.3.2012 a certifikát tak pozbyl účinků povolení stavby“, neboť certifikát oznámením stavby stavebnímu úřadu nabývá účinků pravomocného rozhodnutí o povolení stavby. Rozhodnutí pak nelze vzít zpět, ale může být zrušeno, změněno či jinak pozbyt své závaznosti toliko postupem stanoveným zákonem. Soud proto neshledal důvod k odmítnutí žaloby z důvodu odpadnutí předmětu sporu, neboť by šlo o odmítnutí soudní ochrany. Pakliže by soud nezrušil k podané žalobě certifikát vydaný v rozporu se zákonem, na základě něhož došlo k oznámení stavby stavebnímu úřadu, dovedeno ad absurdum, nic by nebránilo tomu, aby na základě téhož certifikátu „vzatého zpět“ opět došlo k oznámení téže stavby stavebnímu úřadu a opakovaly se tak všechny negativní důsledky z toho plynoucí.

Městský soud v Praze proto žalobou napadený certifikát autorizovaného inspektora, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání a dospěl k závěru, že je nutno jej zrušit z důvodů porušení základních zákonných premis, které mohou vést k jeho vydání. O žalobě soud rozhodl rozsudkem bez jednání při splnění podmínek ust. § 51 s.ř.s.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

K otázce právní povahy certifikátu autorizovaného inspektora a s tím související otázce, zda tento akt představuje rozhodnutí, proti němuž se lze bránit žalobou podle ust. § 65 s. ř. s., se Nejvyšší správní soud podrobně vyjádřil v rozsudku ze dne 25. 5. 2011, čj. 2 As 37/2011 – 81, kde tento soud dospěl k závěru, že certifikát je správním rozhodnutím přezkoumatelným ve správním soudnictví, přičemž odvolání proti němu není přípustné. Soud proto mohl přistoupit k meritornímu projednání žaloby.

Pokud jde o aktivní legitimaci žalobce k podání žaloby, judikatura dovodila, že aktivní legitimaci k podání žaloby soudu (až na právě zjevně nesporné případy) zakládá již to, že žalobce (§ 65 odst. 1, 2 s.ř.s.) tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení rozhodnutím, resp. tvrdí zkrácení v právech, která jemu přísluší takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Je tedy dána vždy tehdy, pokud s ohledem na tvrzení žalobce není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 50/2004-59, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 8 As 47/2005-86). Městský soud v Praze proto žalobu neodmítl, nýbrž otázku, zda žalobci právo účasti ve zkráceném stavebním řízení ze zákona svědčí, posuzoval zevrubně.

Podle § 117 odst. 1 stavebního zákona uzavře-li stavebník s autorizovaným inspektorem smlouvu o provedení kontroly projektové dokumentace pro stavbu, kterou hodlá provést, může takovou stavbu pouze oznámit stavebnímu úřadu, jestliže byla opatřena souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů a vyjádření osob, které by byly účastníky stavebního řízení (§ 109), a nejde o stavbu, která je zvláštním právním předpisem, územně plánovací dokumentací nebo rozhodnutím orgánu územního plánování přímo označena jako nezpůsobilá pro zkrácené stavební řízení.

Podle § 117 odst. 4 stavebního zákona pokud ve vyjádřeních podle odstavce 1 byly uplatněny námitky proti provádění stavby, autorizovaný inspektor je posoudí a projedná s osobami, které je uplatnily. Způsob vypořádání námitek a závěry, popřípadě podklady, z nichž vycházel, připojí autorizovaný inspektor k certifikátu podle odstavce 3. Nepodaří-li se při vypořádání námitek odstranit rozpory mezi osobami, které by jinak byly účastníky řízení, předloží jejich vyjádření spolu s projektovou dokumentací a závaznými stanovisky dotčených orgánů stavebnímu úřadu, který zajistí vypořádání námitek podle § 114 nebo usnesením rozhodne o námitkách ve své působnosti anebo usnesením rozhodne o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení.

Z citovaného ustanovení je zřejmé, že vymezení okruhu osob, které by byly účastníky stavebního řízení, je pro posouzení otázky zákonnosti vydaného certifikátu naprosto klíčové. Je-li určitá osoba v tomto ohledu opomenuta, způsobuje to již samo o sobě absenci podmínek pro to, aby mohl být certifikát vůbec vydán. Je-li jednou z podmínek pro vydání certifikátu opatření souhlasných stanovisek všech potenciálních účastníků stavebního řízení, nelze certifikát vydat, aniž by byli všichni osloveni.

Při posouzení důvodnosti žaloby směřující proti certifikátu je proto zapotřebí v první řadě posoudit, zda žalobce je skutečně osobou, která by byla účastníkem stavebního řízení, anebo nikoli. V případě kladné odpovědi na tuto otázku je to již samo o sobě dostatečným důvodem pro to, aby byl žalobou napadený certifikát zrušen. Autorizovaný inspektor totiž nemá oprávnění posuzovat důvodnost námitek uplatněných těmito osobami a nepodaří-li se mu námitky vypořádat smírně (tj. tak, že účastníci řízení se stavbou nakonec vysloví souhlas), není oprávněn certifikát vydat a musí věc předložit stavebnímu úřadu. Podají-li takové osoby následně žalobu k soudu, je jejich nesouhlas s navrhovanou stavbou zřejmý a je tedy rovněž zřejmé, že pokud by byly autorizovaným inspektorem osloveny, uplatnily by proti stavbě námitky. Opomenutí těchto osob je tak jednoznačně vadou, která může mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. (srov. též rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 8. 2011, čj. 30 A 13/2011-46)

Soud zároveň nemůže v případě takové žaloby meritorně posuzovat důvodnost námitek, které opomenutí účastníci uplatní. Vzhledem k tomu, že se jedná o námitky, o nichž dosud správní orgány nijak nerozhodovaly, nahrazoval by tím správní soud činnost správních orgánů, což mu zásadně nepřísluší.

Situace tak bude obdobná jako v případě žaloby směřující proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro nepřipustnost či opožděnost, kde soudu rovněž přísluší přezkoumat toliko závěr odvolacího správního orgánu o přípustnosti (opožděnosti) odvolání a nemůže se zabývat meritem věci.

Soud proto shrnuje, že se mohl v tomto řízení zabývat toliko otázkou, zda žalobce je skutečně osobou, která by byla účastníkem stavebního řízení, nebo nikoli.

V tomto konkrétním případě je situace specifická tím, že ohledně téže stavby probíhalo také „klasické“ stavební řízení (resp. územní řízení společně se stavebním řízením) před stavebním úřadem. Účastníkem tohoto řízení žalobce byl, stavební úřad i odvolací orgán s ním jako s účastníkem řízení jednaly a na základě jeho odvolání bylo rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení vydané stavebním úřadem zrušeno s odůvodněním, v němž byly vytčeny rozpory s konkrétními ustanoveními stavebního zákona a prováděcích předpisů v rozsahu shora uvedeném, a to včetně i nedostatků, na které žalobce poukazoval v odvolání (které konkrétně opětovně namítá i v žalobě) a které se týkají dotčení jeho práv jako vlastníka pozemku a stavby sousedící bezprostředně s pozemkem dotčeným navrhovanou stavbou stavebníka. Zcela oprávněně proto mohl žalobce očekávat, za stavu, kdy Magistrát mj. vytkl, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro sloučené územní a stavební řízení ve smyslu ust. § 78 odst. 1 stavebního zákona, že jednak bude probíhat územní řízení, a že i v případě projednání stavby ve zkráceném stavebním řízení následně by měl být stavebníkem či autorizovaným inspektorem osloven s žádostí o vyjádření stanoviska k navrhované stavbě, popř. upravené či doplněné projektové dokumentaci (pokud k tomu dojde, či došlo).

Nelze pochopitelně obecně vyloučit situaci, že stavební úřad by mohl jednat s určitými osobami jako s účastníky řízení, aniž by jim ve skutečnosti toto postavení náleželo. Původní žalovaný, ač certifikát datoval 30.7.2011, přípisem z téhož dne však žalobci oznámil, že hodlá vydat certifikát na uvedenou stavbu na základě žádosti stavebníka a vyzval jej, aby se vyjádřil k tomu, že „veškeré námitky účastníků řízení byly převážně vyřešeny v rámci územního řízení“ s tím, že dospěl k závěru, že v rámci urychleného zpracování Certifikát pro zkrácené stavební řízení bude dostačující pro provedení stavby a že vyjádření žalobce by mělo „konkretizovat výši újmy (v souladu s občanským či obchodním právem)“, která mu vznikne plánovanou výstavbou, a to tak, jak je uvedeno v dalším textu této výzvy). Na námitky žalobce proti vydání certifikátu (tzv. zkrácené námitky ze dne 22.8.2011, které nejsou v obsahu spisu) autorizovaný inspektor žalobci přípisem ze dne 30.8.2011 sdělil „svůj“ výklad

ustanovení stavebního zákona ohledně nutnosti řízení o umístění stavby (s fotodokumentací původního stávajícího rodinného domu), ustanovení o stavebních úpravách pro změny užívání stavby a případně možné povolení změny stavby před dokončením, se závěrem, že námitky žalobce hodnotí jako obecnou konstataci možných příčin nesouhlasu, hodící se pro jakoukoli stavbu a opět jej požádal o konkretizaci „újm“ při provozu jeho nemovitosti s tím, že může konstatovat kompletnost a správnost projektu a dopis žalobce pokládat za určité nedorozumění. Žalobce poté reagoval námitkami ze dne 2.9.2011 zaslanými jak autorizovanému inspektorovi, tak i stavebnímu úřadu, to však již dne 30.8.2011 byla stavba oznámena stavebnímu úřadu s připojeným certifikátem a přílohami (smlouvou s autorizovaným inspektorem, projektovou dokumentací ověřenou autorizovaným inspektorem, návrhem plánu kontrolních prohlídek) s tím, že „vyjádření osob nebylo požadováno, protože nevznikly změny v majetkových vztazích-nepřikládá se“ atp.(viz „OZNÁMENÍ STAVBY“ doručené stavebnímu úřadu 30.8.2011). Uvedeným způsobem, zcela se vymykajícím zákonem danému postupu podle § 117 stavebního zákona tak autorizovaný inspektor nakládal s námitkami žalobcem uplatněnými, a to jak po procesní stránce tak i věcné, když námitky žalobce v souhrnu označil za nedorozumění, přičemž argumentace samotného autorizovaného inspektora, jak ve výzvě žalobci z 30.7.2011 tak i ve sdělení k námitkám ze dne 30.8.2011, je naopak v rozporu s ustanoveními stavebního zákona (postupem podle § 117 odst. 3 ve spojení s ust. § 111 odst. 1 písm.a) stavebního zákona), projektovou dokumentací ke stavbě a vymyká se vůbec možnému navazujícímu postupu podle § 117 stavebního zákona na územní a stavební řízení a závěry z něj plynoucí, byť bylo toto řízení zastaveno pro zpětvzetí žádosti. Sdělení určené žalobci z 30.8.2011 je ve svých závěrech ohledně účastenství žalobce ve zkráceném stavebním řízení ve zjevném rozporu se stavem věci. S ohledem na specifičnost situace, kdy o téže stavbě probíhalo řízení nejprve před stavebním úřadem a poté před žalovaným jako autorizovaným inspektorem, je jisté na místě od autorizovaného inspektora požadovat, aby svůj závěr o tom, že stavební úřad vymezil okruh účastníků stavebního řízení chybně, podrobně odůvodnil. V daném případě stavební úřad nepochybil, pokud žalobce do okruhu účastníků řízení zahrnul, a jednoznačně pochybil původní žalovaný, když nejenže námitky žalobce nevypořádal smírnou cestou, ale sám je posoudil jako nedůvodné („nedorozumění“), nedbal jich a nadto v oznámení stavby ze dne 30.8.2011 s certifikátem ze dne 30.7.2011 uvedl, že vyjádření osob nebylo vyžadováno, a tedy nepřipojil ani listiny dokládající, že účastník řízení trvá na námitkách uplatněných již v původním řízení vedeném před stavebním úřadem, ač v samotném textu certifikátu rozporně uvedl, že vyjádření osob nebylo požadováno, ale že žalobce námitky podal.

Soud vzhledem ke shora již uvedenému dospěl k závěru, že žalobce je osobou, která by byla účastníkem stavebního řízení dle § 117 odst. 1 stavebního zákona. Přitom vyšel ze zjištění vyplývajících z projektové dokumentace, tj. vzájemné orientace a vzdálenosti obou staveb a jejich umístění na příslušných pozemcích. Stavba je realizována na pozemcích 3382 a 3383 v k.ú. Modřany s původním domem čp. X, ve vlastnictví stavebníka, který vlastní z jedné strany i sousední parcely č. 3379/2 a 3379/3 s domem čp. X. Žalobce je vlastníkem sousedních pozemků parc.č. 3380/1, 3380/2, na němž je objekt k bydlení čp. X (kolaudovaný v roce 2010), a parc.č. 3381; z třetí strany sousedí s parc. č. 3385 a 3384/2 s domem. Povrch zájmového území se svažuje od jihu až jihovýchodu k severu až severovýchodu, pozemek s domem žalobce je proto ve svahu výše než pozemek, na němž již počala realizace předmětné sporné stavby, která je stavbou novou, nikoli stavební úpravou stávající stavby, která byla určena k demolici; nová stavba zasahuje až k hranici pozemku žalobce. Projektová dokumentace stavby ověřená autorizovaným inspektorem při vydání certifikátu vykazuje rozpory se stavebním zákonem a s obecnými technickými požadavky na výstavbu v rozsahu nikoli zanedbatelném, popsáném v odůvodnění rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy ze dne 21.10.2010, jejichž odstranění postupem autorizovaného inspektora není doloženo, naopak

je zcela pominuto. Důvod, kterým je neexistence pravomocného rozhodnutí o umístění stavby nadto může zcela vyloučit její realizaci v rozsahu zamýšleném a prezentovaném předloženou dokumentací, a to nehledě na postup při vypořádání námitek podaných proti vydání certifikátu a neexistenci doplnění podkladů, na něž se certifikát odvolává, popř. o které bylo nutno doplnit návrh, a to i ve vztahu k námitkám žalobce (např. ohrožení hydrogeologických poměrů – studny žalobce).

Naprosto nelze souhlasit s názorem, že veškeré aspekty stavby, jimiž by mohl být žalobce dotčen, již byly vyřešeny v územním řízení, jak autorizovaný inspektor s argumentací odporující předpisům stavebního práva i skutkovému a právnímu stavu dané věci, dovozoval, neboť jak z předešlého konstatování již plyne, řízení o umístění předmětné navrhované novostavby neskončilo pravomocným rozhodnutím, jedna ze zásadních výhrad Magistrátu ve zrušujícím rozhodnutí spočívala v nesplnění premisy pro sloučené územní a stavební řízení dle § 78 odst. 1 stavebního zákona; toto řízení pak bylo pro zpětvzetí žádosti zastaveno. Postavení účastníka územního i stavebního řízení zakládá již situace, kdy tu je pouhá možnost dotčení vlastnických práv vlastníka sousedního pozemku. Otázka, zda k takovému zásahu skutečně dojde a případně přípustnosti tohoto zásahu, je potom řešena meritorně v územním popř. následně stavebním řízení. Právě k tomuto účelu institut účastenství v řízení slouží, tj. aby osoba, u níž existuje jen pouhá možnost dotčení jejích práv mohla uplatnit své námitky a aby se jí dostalo ze strany rozhodujících orgánů srozumitelného vypořádání jejích námitek a aby tak byla zcela vyloučena možnost, že dojde k zásahu do jejích práv ve větší míře, než kterou připouští právní předpisy. Je možno opětovně poukázat na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 8. 2011, čj. 30 A 13/2011-46, podle něhož *autorizovaný inspektor není oprávněn rozhodovat o tom, zda tu kterou námitku vypořádal, a odstranil tak rozpory mezi osobami, které by jinak byly účastníky řízení, či zda je to vůbec námitka vhodná (přílehavá) k vypořádání. Vypořádáním námitek v kontextu § 117 odst. 4 stavebního zákona z roku 2006 je třeba rozumět takový výstup, na jehož základě všechny námitky (i absurdní) zcela odpadnou a po jejich vypořádání nastane naprosto bezkonfliktní stav.*

Autorizovaný inspektor tedy není oprávněn rozhodnout ani o tom, že uplatněná námitka měla být uplatněna v územním řízení ani že se jedná o námitku, o které již v územním řízení autoritativně rozhodnuto bylo (což nadto není daný případ, jak shora uvedeno). To vyplývá z koncepce zkráceného stavebního řízení jako institutu určeného pro víceméně jednoduché stavby nevyvolávající žádnou kontroverzi u vlastníků sousedních pozemků a s jejichž realizací všechny potenciálně dotčené osoby souhlasí. Tím zřejmě mínil zákonodárce do jisté míry vyvážit fakt, že autorizovanému inspektorovi jako fyzické osobě je na základě smlouvy se stavebníkem, tj. aktem víceméně soukromoprávní povahy, svěřena pravomoc vydat certifikát s povahou veřejnoprávní a s možností zásadního dopadu do práv širokého okruhu osob, které v žádném soukromoprávním vztahu s autorizovaným inspektorem nejsou. Institut zkráceného řízení tedy v žádném případě nemá sloužit jako nástroj k urychlení povolovacího řízení v případě, kdy se v důsledku procesních kroků sousedů „protahuje“ „klasické“ stavební řízení. Již ze samotného faktu, že žalobce podal odvolání proti stavebnímu povolení vydanému stavebním úřadem, zcela zjevně vyplývá fakt, že žalobce se stavbou jako takovou nesouhlasí a absence bezkonfliktního stavu tedy musela být stavebníkovi i původnímu žalovanému zcela zřejmá. Institut autorizovaného inspektora a jeho zmocnění vydat certifikát tak nemůže být zneužit k obcházení zákona.

Žalobce v daném případě konkrétně specifikoval (nejen v žalobě, ale již v předchozím řízení před stavebními úřady obou stupňů), čím přesně se cítí být předmětnou stavbou zkrácen či dotčen ve svých právech. Tyto námitky proto musely být autorizovaným inspektorem před vydáním (oznámením certifikátu stavebnímu úřadu) jím projednány a pakliže se nepodařilo

rozpory odstranit, příslušelo o nich rozhodnout stavebnímu úřadu. Tomu pak příslušelo i rozhodnutí ohledně nezpůsobilosti stavby pro zkrácené stavební řízení. Soudu pak v dané fázi řízení nepřísluší posuzovat opodstatněnost konkrétních námitek (zejm. uvedených v bodě 5. žaloby), neboť by tím nahrazoval činnost správních úřadů.

Vzhledem k důvodnosti žalobních námitek ohledně nezákonnosti postupu žalovaného, již postrádá smysl zabývat se důvodností žalobní námitky v bodě IV/4 stran překážky věci zahájené (litispendence). Soud přesto podotýká, že tuto námitku důvodnou neshledává. I kdyby skutečně představovala procesní vadu situace, kdy certifikát byl oznámen stavebnímu úřadu dříve, než nabylo právní moci usnesení o zastavení „klasického“ stavebního řízení, jednalo by se o procesní vadu, která nemohla mít žádný vliv na zákonnost vydaného certifikátu ani dopad do práv žalobce. V případě zpětvzetí žádosti o umístění stavby a o stavební povolení nemá stavební úřad jinou možnost než řízení zastavit. V takovém případě zákon nedává správnímu orgánu, který vede řízení, žádný prostor pro správní uvážení a připouští toliko jediný možný výsledek řízení. Zastavení řízení je tedy neodvratitelné již v okamžiku, kdy je správnímu orgánu doručeno zpětvzetí žádosti, v daném případě dnem 28.7.2011. Odvolání proti usnesení pak nemá odkladný účinek (§ 76 odst. 5 správního řádu). Trvání na tom, aby v době oznámení certifikátu stavebnímu úřadu (v daném případě dne 30.8.2011) bylo již usnesení o zastavení řízení v právní moci, je tak v podstatě jen formalitou, neboť je zcela zřejmé, že takto nastolená překážka litispendence musí následně v budoucnu odpadnout a že v onom dříve zahájeném řízení nemůže dojít k věcnému rozhodnutí.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení žalovaný (správní orgán) vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kterou soud přiznal za 4 úkony právní služby po 2100 Kč (za převzetí věci, sepsí žaloby, podání soudu ze dne 27.12.2011 a podání soudu ze dne 9.2.2012), a 4 režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 9.600,- Kč. K tomu se připočítává daň z přidané hodnoty ve výši 20 %, jíž je advokát žalobce plátcem, ve výši 1.920,- Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 4.000,- Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši celkem 15.520,- Kč.

Soud nepřiznal žalobci právo na náhradu za další úkony právní služby, a to za samostatné podání ze dne 25.11.2011 (doplnění podkladů označených v žalobě), neboť tyto mohly být připojeny již k žalobě, dále za samostatně podané doplnění návrhu na předběžné opatření popř. odkladný účinek z 6.12.2011 a další doplnění návrhu na předběžné opatření z 16.12.2011, neboť se nejedná o podání ve věci samé, které by bylo nezbytné, kdy podstatné skutečnosti významné pro rozhodnutí vyplynuly z souběžně vyžádaných spisů stavebních úřadů, popř. jde o podání spojené s procesním stanoviskem k možnosti rozhodnutí soudu bez jednání.

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost, kterou by bylo možno vztáhnout

pod uvedené zákonné ustanovení, neuložil, a proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. Povinnost uloženou předběžným opatřením nelze pod toto ustanovení subsumovat.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25.dubna 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu